

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

hele denne principielle problemstilling, kan drøftes mere indgående, når lovene skal optages til revision i 1967-68 og i 1970-71.

Lembourn: Jeg takker for den højtærede kulturministers svar og forstår, at man ikke kan tvivle på ministerens gode vilje i denne sag, hvad jeg nu heller ikke hævde tænkt mig. Men er der ikke allerede nu et behov for et direkte initiativ fra ministerens side? Er det rigtigt, at man skal vente, til teaterloven skal revideres? Når det i lov om teatre ikke blev stillet som en betingelse for at opnå statstilskud, at en landsdels-scene skulle være en selvejende institution, så var det ifølge den tidligere kulturministers artikel i Aktuelt, fordi det var hans indtryk, at man i Ålborg agtede at gøre noget alvorligt ved tanken, hvad man altså ikke har gjort. Mon ikke kulturministeren skulle forfølge sin forgængers udmærkede idé på dette område?

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg takker det ærede medlem, fordi netop dette centrale spørgsmål om selve organisationsformen er blevet rejst. Jeg kan ikke være helt enig i nogle af det ærede medlems præmisser. Jeg vil gerne sige, da nu et bestemt teater er blevet nævnt, at der foreligger til dette øjeblik intet oplyst for ministeriet eller for mig om, at de meningsforskelle i Ålborg, som har været evidente for enhver, har virket indskrænkende på fru Løwerts kunstneriske dispositioner. Selv et hastigt blik på den kunstneriske linje, som man har kunnet iagttage i repertoirepolitikken, kan overbevise én om, at hendes inspiration ikke har været hentet i den fremtrædende kommunalpolitikers syn på teaterkunst og -repertoire, som synes at afvige en del fra fru Løwerts.

Jeg er imidlertid glad for, at netop dette spørgsmål om organisationsformen alligevel er blevet rejst, og jeg vil da også gerne sige, at jeg er enig med det ærede medlem i, at spørgsmålet om selvejende institutioner bør være noget centralt i de overvejelser, der må komme, og som måske også må komme på et tidligere tidspunkt, sådan som det ærede medlem var inde på. Man har jo selvejende institutioner på forskellige områder — landsdelsorkestrene er f. eks. så-

danne selvejende institutioner — og de har også efter min opfattelse det fortrin, at her kan man i bestyrelserne have uafhængige personer, der kun har kunstneriske hensyn at tage. Man kan næppe tænke sig sådanne bestyrelser uden repræsentation også fra kommunalbestyrelserne; de har veldefinerede og rimelige opgaver i en sådan bestyrelse. Men man kan alligevel gøre en sådan bestyrelse til et isolerende lag mellem den kunstneriske drift og bevillingsmyndigheden, og det tror jeg ville være nyttigt.

Jeg vil derfor gerne give det ærede medlem det tilsagn, at også jeg i fremtiden — og også i den nære fremtid — vil interessere mig for den organisationsform, som det ærede medlem har peget på. Jeg tror, vi en dag i fællesskab kan glæde os over, at den vinder terræn.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til finansministeren:

„Vil ministeren gennemføre en frivillig ordning for statens ansatte, således at de pålignede skatter kan begæres fradraget i lønudbetalingerne?“

Ninn-Hansen: Der har snart gennem mange år været en diskussion her i landet om kildeskatten, en diskussion, der har været anført af den højtærede finansminister og hans parti, på den måde, at vi ved flere lejligheder har fået at vide, at nu ville kildeskatten komme. Hidtil er det kun blevet til en skitse, og selv om også kildeskatten er nævnt i den højtærede statsministers åbningstale, så kender finansministeren jo den politiske stilling her i salen lige så godt som jeg. Der er altså ikke udsigt til den tvungne kildeskatts gennemførelse.

I den debat, der har været, er det ofte blevet fremhævet af kildeskattens tilhængere, at tanken burde gennemføres for at give lønmodtagerne mulighed for at få fradraget deres skatter, således at den gage, de fik udbetalt, helt var til deres egen disposition. Det er en tanke, som også kildeskattens modstandere synes der kan være noget rigtigt i. Det er også noget, man har gennemført mange steder ved en frivillig ordning på det private arbejdsmarked. I flere store virksomheder har man